

De gaven in de “bedeling van Gods genade”

De gaven in de “bedeling van Gods genade”

Door: Dov Avnon

Laat ons spreken aangaande 1 Korinthiërs 12!

“Gaven, gegeven door de Geest van God als een bovennatuurlijk verschijnsel, teken gaven, bovennatuurlijke benoeming, of bekrachtiging voor de bediening (zoals omschreven in 1Kor.12; Rom.12 en Ef.4) zijn beëindigd op het moment dat het volmaakte, geopenbaarde en geschreven Woord van God, compleet was”.

Dit deel van “Wat wij geloven aangaande de gaven” vindt u in vele gemeenten die de “prediking van Jezus Christus naar de openbaring van de verborgenheid” verstaan. Ja, het is waar dat Gods Woord volmaakt is. Paulus completeerde het Woord. Zijn brieven, Romeinen tot en met Filémon bevatten de boodschap en de leer voor de “bedeling der genade Gods”.

Nadat ik tot begrip was gekomen van de waarheid aangaande de hoofdbedekking van de vrouw, zoals Paulus ons dat leert in 1Korinthiërs hoofdstuk 11, toonde een studie in de hoofdstukken 12 – 14 mij dat er een groot verschil is tussen de tekenen die God gaf gedurende de prediking van het Evangelie van het Koninkrijk en gedurende het evangelie aan de besnedenen (Mark.16:16-17) en de gaven die God aan de gemeente, als Lichaam van Christus, gaf.

De laatstgenoemde gaven, die aan het Lichaam van Christus, hadden niets van temaken met de Jood, Israël of de zogenaamde “Handelingen periode, of de theorie van de overgangs periode”. Ze waren een deel van de prediking betreffende de prediking van Jezus Christus naar de openbaring der verborgenheid, gegeven aan Paulus.

Ik nodig u uit om deze studie te lezen en te bidden dat Christus ons die geest zal geven die gelooft wat in het Woord geschreven staat voor deze bedeling der Genade.

Tekenen en wonderen. Iemand vertelde mij: “als ik maar een teken van God zou krijgen of een klein wonder zou zien, dan zou ik zeker Christus als mijn redder vertrouwen”. Echter kun je niet gered worden door een teken of een wonder. Redding is niet gebaseerd op tekenen of wonderen maar door te vertrouwen op wat God in Zijn Woord zegt:

“Want ik heb u ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derde dage, naar de Schriften” (1Kor.15:4-4).

Als we spreken over tekenen en wonderen is de sleutel tot het begrijpen er van gelegen in het feit waar God ze in Zijn plan heeft geplaatst; we moeten het Woord “recht snijden”, hetgeen betekent dat er scheiding moet worden gemaakt tussen de tekenen die de gelovigen zullen volgen gedurende de prediking

De gaven in de "bedeling van Gods genade"

van God's aards koninkrijk en de geestelijke gaven die God heeft gegeven aan de Gemeente, het Lichaam van Christus.

Wist u dat de tekenen, waarover we lezen in het evangelie van Markus 16:17-18, deel zijn van het evangelie van het koninkrijk op aarde? Ik ben er zeker van dat u dat weet!

"En hen, die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken. Slangen zullen zij opnemen; en al is het, dat zij iets dodelijks zullen drinken, dat zal hun niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen, en zij zullen gezond worden".

Wist u dat er verschil is tussen de tekenen van het koninkrijk en de geestelijke gaven waarover Paulus schrijft in 1 Korinthiërs hoofdstukken 12 – 14? Ik hoop dat u dat verschil weet!

Wist u, dat de geestelijke gaven, die Christus aan de Gemeente, het Lichaam van Christus, heeft gegeven, geen onderdeel zijn van Zijn plan met het volk Israël of van de "Handelingen periode", maar dat ze onderdeel zijn van de prediking van Jezus Christus naar de openbaring van de verborgenheid?

Ik denk dat het beter is om maar te beginnen met de woorden van de apostel Paulus. "En van de geestelijke gaven, broeders, wil ik niet, dat gij onwetende zijt" (1Kor.12:1).

Veel gelovigen zijn inderdaad onwetende wat de geestelijke gaven betreft. Ik zeg dit omdat ze geen onderscheid maken tussen de tekenen van het koninkrijk en de geestelijke gaven welke deel zijn van de prediking van Jezus Christus naar de openbaring van de verborgenheid.

Laat ons in eerste instantie spreken over de tekenen van het koninkrijk.

In Matth.4:23 predikt Christus betreffende het koninkrijk en genezing. In Matth.11:4-5 moeten ze Johannes vertellen:

"De blinden worden ziende, en de kreupelen wandelen; de melaatsen worden gereinigd, en de doven horen; de doden worden opgewekt, en de armen wordt het Evangelie verkondigd". (Matth.11:5).

Als we aldus spreken over het prediken van het evangelie van het koninkrijk kunnen we verwachten wonderen te zien.

"En deze tekenen zullen hen, die geloven, volgen" (Markus 16:16-17).

Gedurende de tijd dat Christus op aarde was gebruikte God tekenen teneinde Israël bepaalde dingen te laten zien.

"God bovendien medegetuigende door tekenen, en wonderen, en menigerlei krachten en bedelingen van de Heilige Geest, naar Zijn wil" (Hebr.2:4).

Let op dat God tekenen gaf naar Zijn wil, voor Zijn doel, en niet zoals veel charismatische theologen dat uitleggen. Als u wilt zien hoe God de tekenen gaf en tot wanneer, volg dan gewoon enige Schriftplaatsen die ik gebruik.

De gaven in de "bedeling van Gods genade"

Als we dus spreken met onze zogenoemde charismatische mede gelovigen moeten we proberen er achter te komen of ze het verschil begrijpen tussen de tekenen die behoren tot het evangelie van het koninkrijk en de gaven die God gegeven heeft aan de Gemeente, het Lichaam van Christus, in de bedeling van Genade.

De twaalf apostelen en de tekenen van het koninkrijk

Als we spreken over tekenen, wonderen en wonderbaarlijke dingen, en gaven van de Heilige Geest, moeten we het Woord der waarheid recht snijden, dat betekent onderscheid maken tussen de werking van Gods Heilige Geest toen Christus op aarde was inclusief de periode na Pinksteren tot de bekering van de apostel Paulus en de bedeling van Gods genade zoals Paulus ons leert in 1 Korinthiërs 12.

"En hen, die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen....." (Mark.16:17).

We weten dat datgene, wat de Heer de gelovigen beloofde in Markus 16:17, nog steeds van kracht was na de Pinksterdag.

"En nu dan, Heere, zie op hun dreigingen, en geef Uw dienstknechten met alle vrijmoedigheid Uw Woord te spreken; Daarin, dat Gij Uw hand uitstrekt tot genezing, en dat tekenen en wonderen geschieden door de Naam van Uw heilig Kind Jezus". (Hand.4:29 en 30).

Zelfs na de grote vervolging (Hand.8:1) lezen we nog steeds over wonderen en tekenen als deel van hetzelfde koninkrijk onder de prediking van het Evangelie der besnedenen.

"En Filippus kwam af in de stad Samaría, en predikte hun Christus" (Hand.8:5). "zagen de tekenen die hij deed" (Hand.8:6). "en vele verlamden en kreupelen werden genezen" (Hand.8:7). "Maar toen zij Filippus geloofden, die het Evangelie van het Koninkrijk Gods...(Hand.8:12). "En Simon geloofde ook zelf, en gedoopt zijnde, bleef gedurig bij Filippus; en ziende de tekenen en grote krachten, die er geschieden, ontzette hij zich" (Hand.8:13).

Lees van Handelingen de hoofdstukken 1 -12 en merk op dat de apostelen, van Jeruzalem, steeds minder wonderen verrichten. Vergeet a.u.b. niet dat het God was die dit deed naar Zijn wil, volgens Zijn aards doel, die Hij spoedig zou vervangen voor de bedeling van Zijn genade en de prediking van Christus naar de openbaring van de verborgenheid.

"Tabitha, sta op!" Hand.9:40: "Maar Petrus, hebbende hen allen uitgedreven, knielde neer en bad; en zich kerende tot het lichaam, zeide hij: Tabitha, sta op! En zij deed haar ogen open, en Petrus gezien hebbende, zat zij overeind".

"Het visioen van Petrus" Hand.10:19-21: "En toen Petrus over dat gezicht dacht, zeide de Geest tot hem: Zie, drie mannen zoeken u".

"De hand des Heeren" Hand. Hand.11:21: "En de hand des Heeren was met hen; en een groot getal geloofde, en bekeerde zich tot de Heere".

De gaven in de "bedeling van Gods genade"

"Een licht scheen in de gevangenis" Hand.12:7: "En ziet, een engel des Heeren stond daar, en een licht scheen in de woning, en slaande de zijde van Petrus, wekte hij hem op, zeggende: Sta haastig op. En zijn ketenen vielen af van zijn handen".

Note: De King James vertaling zegt: "gevangenis"; de Statenvertaling 1977 zegt: "woning". Het is duidelijk dat Paulus in de gevangenis is als hem de engel verschijnt.

Wanneer en voor hoelang, heeft God in Zijn Woord gezegd, dat de tekenen en wonderen, ten behoeve van het Evangelie van het Koninkrijk, zouden verdwijnen?

We weten dat, na de opname van de Gemeente, het programma van het Koninkrijk weer voort zal gaan. Petrus gaf aan dat hij zou sterven:

"Alzo ik weet, dat de aflegging van mijn tabernakel weldra zijn zal.....". (2Petrus 1:13).

"En ik acht het recht te zijn, zolang ik in deze tabernakel ben, dat ik u opwek door vermaning; Alzo ik weet, dat de aflegging van mijn tabernakel weldra zijn zal, gelijk ook onze Heere Jezus Christus mij heeft geopenbaard. Doch ik zal ook naarstigheid doen bij alle gelegenheid, dat gij na mijn uitgang van deze dingen gedachtenis moogt hebben".

In Hand.15 (zie ook Gal.2:7-9) verkondigden ze, apostelen van Jeruzalem, nog steeds het Evangelie aan de besnedenen hetgeen tekenen en wonderen nog steeds noodzakelijk maakte.

"Is iemand krank onder u.....roep de ouderlingen.... bidden.... de Heere zal hem oprichtenopdat gij gezond wordt" (Jac.5:14-16),

"Is iemand krank onder u? Dat hij tot zich roep de ouderlingen der gemeente, en dat zij over hem bidden, hem zalvende met olie in de Naam des Heeren. En het gebed des geloofs zal de zieke behouden, en de Heere zal hem oprichten, en zo hij zonden gedaan zal hebben, het zal hem vergeven worden". (Jac.5:14 en 15).

"Een ieder, gelijk hij gave ontvangen heeft, alzo bediene hij die aan de anderen.....En het einde aller dingen is nabij; weest dan nuchter, en waakt in de gebeden" (Jac.4:10 en 7).

"Maar vooral hebt vurige liefde tot elkander; want de liefde zal een menigte van zonden bedekken. Weest herbergzaam jegens elkander, zonder murmureren. Een ieder, gelijk hij gave ontvangen heeft, alzo bediene hij die aan anderen, als goede uitdelers van de menigerlei genade Gods" (Jac.4:8 t/m 10).

HEBREEËN – tekenen en wonderen naar Zijn wil

"God bovendien medegetuigende door tekenen, en wonderen, en menigerlei krachten en bedelingen van de Heilige Geest, naar Zijn wil". (Hebr.2:4).

Er is een belangrijk principe dat we moeten begrijpen, namelijk, dat de gaven van de Heilige Geest werken naar de wil van God. Dit is ver bezijden hetgeen de charismatische theologie leert. Al de in de Bijbel genoemde tekenen en wonderen gebeurden omdat ze naar Gods wil waren en omdat ze op dat moment deel van Zijn plan waren. Het was niet, zoals in onze dagen, een schouwspel.

De gaven in de "bedeling van Gods genade"

Ik noem dit omdat vandaag de dag velen zeggen: "Maar ik zag het, het overkwam me werkelijk", etc. Natuurlijk kun je met iemand argumenteren over zijn verbeeldingskracht of ervaring maar het zal hem niet helpen om achter de waarheid te komen. Het is dus belangrijker om iemand uit te leggen hoe God werkt en wat het werkelijke doel was van de tekenen en wonderen.

"Want waarlijk, Hij neemt de engelen niet aan, maar Hij neemt het zaad van Abraham aan" (Hebr.2:16).

De brief aan de Hebreëen is een voortzetting van het Evangelie aan de besnedenen waar Christus deel kreeg aan het zaad van Abraham.

"Daarom moeten wij ons te meer houden aan hetgeen van ons gehoord is, opdat wij niet te eniger tijd doervloeien. Want indien het woord, door de engelen gesproken, vast is geweest, en alle overtreding en ongehoorzaamheid rechtvaardige vergelding ontvangen heeft" (Hebr.2:1 en 2).

Wie zijn "wij"? Wat waren de dingen die zij hadden gehoord? Zij, die het Evangelie voor de eerste keer hoorden toen Christus op aarde was, zijn het zaad van Abraham. Zoals de naam reeds zegt is de brief aan de Hebreëen aan de Hebreëen geschreven. (mensen die "van de overkant van de rivier kwamen").

"Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen? Welke, begonnen zijnde verkondigd te worden door de Heere, aan ons bevestigd is geworden door degenen, die Hem gehoord hebben" (Hebr.2:3).

Ja, "Hoe zullen wij ontvlieden?". Hij spreekt hier niet over het Lichaam van Christus, maar over het zaad van Abraham, in de toekomst.

"Welke, begonnen zijnde verkondigd te worden door de Heere" Dat is het Evangelie dat we lezen in Mattheüs, Markus, Lukas, en Johannes.

"aan ons bevestigd is geworden door degenen, die Hem gehoord hebben" Dat is het getuigenis van de twaalf apostelen, en later de apostelen en profeten van Jeruzalem.

"God bovendien mede getuigende door tekenen, en wonderen, en menigerlei krachten en bedelingen van de Heilige Geest, naar Zijn wil" (Hebr.2:4).

Nu begrijpen we dat God tekenen en wonderen gebruikte naar Zijn wil toen Christus op aarde was, predikende tot het zaad van Abraham, het volk Israël.

Paulus en wonderen, door de kracht van de Geest van God.

Geachte lezer, begrijpt u dat er verschil is tussen het Evangelie van het koninkrijk, het Evangelie aan de besnedenen, en het Evangelie der genade Gods? Ik hoop dat u dat verschil bekend is! Het volgende punt is dat er verschil is tussen de werking van de Geest van God onder het koninkrijks Evangelie en onder de bedeling der genade Gods.

De gaven in de "bedeling van Gods genade"

De eerder door mij genoemde tekenen hadden betrekking op Israël, de besnedenen, het aardse volk van God.

Maar laat ons nu spreken over Paulus. Als we bij Paulus aankomen vinden we eveneens machtige tekenen en wonderen, door de kracht van de Geest van God. De mensen zullen waarschijnlijk zeggen:

- "Ja, natuurlijk, dat is vanwege de Handelingen periode".
- "Het is vanwege de overgangs periode".
- "Het is omdat Paulus eerst naar de Joden ging".
- "Omdat hij een speciaal Evangelie voor hen had".

Maar dit is niet het juiste antwoord. Ik zelf heb jaren lang hetzelfde antwoord gegeven en eerst nu realiseer ik me hoe ver ik verwijderd was van het "recht snijden" van het Woord der waarheid in deze zaak.

Daarom spreek ik nu van machtige tekenen en wonderen, door de kracht van de Geest van God als deel van de bedeling der genade Gods en niet als deel van God's aardse doel voor Israël en de wereld, volgens de profetie.

De tekenen van een apostel

"De merktekenen van een apostel zijn onder u betoond in alle lijdzaamheid, met tekenen, en wonderen, en krachten" (2Kor.12:12).

Komende bij Paulus hebben we te doen met maar één Evangelie. Vanaf de tijd dat hij gered werd predikte hij Jezus Christus naar de openbaring van de verborgenheid.

Het doel van de redding van Paulus was om Christus aan de wereld te prediken zoals Christus hem openbaarde vanuit de hemel. De hoofdstukken 1 en 2, uit de brief aan de Galaten, is voldoende bewijs voor een ieder die het leest en begrijpt.

"Want ik heb het ook niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus" (Gal.1:12).

Paulus ontving slechts één Evangelie van de Heer en de tekenen waren deel van de "tekenen van een apostel" en niet iets wat te maken had met de tekenen van Mark.16:16-17 of met het volk Israël.

"Door kracht van tekenen en wonderheden, en door de kracht van de Geest Gods, zodat ik, van Jeruzalem af, en rondom, tot Illyrikum toe, het Evangelie van Christus vervuld heb" (Rom.15:19).

Het was de Geest van God die in Paulus werkte om al die machtige tekenen en wonderen te doen. Paulus predikte het Evangelie van Christus toen de Geest van God in hem werkte om wonderen uit te voeren. Niet vanwege Israël, de Joden van het aardse koninkrijk, maar omdat het de tekenen van een apostel waren.

"door de kracht van de Geest Gods". Leerde of noemde Paulus in enige plaats betreffende de kracht van de Geest van God zoals God dat deed met Zijn discipelen gedurende de tijd dat Christus op aarde was of op de

De gaven in de "bedeling van Gods genade"

dag van Pinksteren? Nee! De kracht van de Geest van God is deel van een speciale openbaring die God gaf aan Paulus.

Van Jeruzalem, en rondom naar Illyrikum

Toen Paulus voor de eerste keer naar Jeruzalem ging: "Saulus nu, te Jeruzalem gekomen zijnde, poogde zich bij de discipelen te voegen". En toen Paulus voor de laatste keer naar Jeruzalem ging, zie Hand.25:24.

"En te Jeruzalem gekomen zijnde" (Hand.15:4). "En nu ziet, ik, gebonden zijnde door de Geest, reis naar Jeruzalem, niet wetende, wat mij daar ontmoeten zal" (Hand.20:22).

Ik zal slechts een weinig hierover schrijven zodat we niet de hoofdzaak uit het oog verliezen toen Paulus reisde tussen Jeruzalem, en tot rondom Illyrikum. De Bijbel vertelt ons welk Evangelie hij predikte, het Evangelie van Christus, de prediking van Jezus Christus naar de openbaring van de verborgenheid.

"En heel de menigte zweeg stil, en zij hoorden Bárnabas en Paulus verhalen, wat grote tekenen en wonderen God door hen onder de heidenen gedaan had" (Hand.15:12).

Toen Bárnabas en Paulus hen vertelden wat God onder de heidenen gedaan had, over welk Evangelie spraken zij toen? Het Evangelie van Christus.

"Zij verkeerden dan aldaar een lange tijd, vrijmoedig sprekende in de Heere, Die getuigenis gaf aan het Woord Zijner genade, en gaf, dat tekenen en wonderen geschiedden door hun handen" (Hand.14:3).

Aan het Woord waar God getuigenis aan gaf door tekenen en wonderen? Nee! Aan het woord Zijner genade!

Zijn het Evangelie van Christus, het Woord Zijner genade, en de prediking van Jezus Christus naar de openbaring van de verborgenheid van elkaar verschillende evangelieën die God aan Paulus heeft gegeven? Natuurlijk niet.

Laat ons op Gods Woord vertrouwen en geloven wat geschreven staat. Laat onze theologie niet boven het geschreven Woord van God uitgaan.

Tekenen, wonderen, en wonderbaarlijkheden zijn in de bediening van Paulus "merktekenen van een apostel, en niet om wille van de Joden of Israël.

De Joden begeren een teken, en de Grieken zoeken wijsheid

Jarenlang leerde ik dat Paulus de kracht had om tekenen te doen omdat de Joden een teken begeren. We zien nu dat dat niet het juiste antwoord is. De tekenen, in het kader van de bedeling der genade Gods, waren er omdat hij een apostel was. Als we in de kontekst lezen zien we dat, terwijl de Joden een teken begeren en de Grieken wijsheid, dat Paulus hen beide, Jood en Griek, alleen gaf: "Doch wij prediken Christus, de Gekruisigde, de Joden wel een ergernis, en de Grieken een dwaasheid" (1Kor.1:23).

Het is vreemd. God gaf de mensen wat ze wilden, tekenen en wijsheid. Maar in plaats daarvan heeft God hen nu de prediking van het kruis gegeven.

De gaven in de "bedeling van Gods genade"

Maar er is hier nog een ander belangrijk punt. Toen Paulus de Joden bezocht in de synagoge, was de bedeling van Genade, met de prediking van Jezus Christus naar de openbaring van de verborgenheid, reeds begonnen. De tekenen die God door Paulus verrichtte waren geen deel van hetgeen Christus zei toen Hij op aarde was:

"En hen, die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen...." (Mark.16:17-18).

"Aangezien de Joden een teken begeren" – Dit gaat over de ongelovige Joden die deel uitmaakten van de reeds verworpen natie Israël. We moeten ten eerste de termen begrijpen als "Joden", "Joodse religie" en "Synagoge" alvorens we gaan leren dat de tekenen, die God verrichtte door Paulus, kwamen van Markus 16:17. (Zie op internet mijn studie: Paulus, de Joden en de Synagoge).

Geachte lezer, vergeet niet: De kracht van de Geest van God werkte door Paulus vanaf Jeruzalem, en rondom naar Illyrikum, omdat hij vanaf het begin predikte: "het Evangelie van Christus naar de openbaring van de verborgenheid".

"Door kracht van tekenen en wonderheden, en door de kracht van de Geest Gods, zodat ik, van Jeruzalem af, en rondom, tot illyrikum toe, het Evangelie van Christus vervuld heb" (Rom.15:19).

Een andere naam voor hetzelfde Evangelie

Er zijn sommigen die leren dat Paulus verschillende evangeliën predikte. Dat zijn dezelfde Bijbelleraren die u vertellen dat het belangrijk is om de brieven van Paulus te verdelen in de 'vroeg' en de 'gevangenis' brieven.

Als we dicht bij het Woord van God blijven zullen we begrijpen dat het recht snijden van het Woord der waarheid betekent scheiding te maken tussen de prediking van Jezus Christus naar de openbaring der verborgenheid, in Romeinen tot en met Filémon, en het Evangelie van het koninkrijk en later het Evangelie van de besnedenen, in Hebreeën tot en met Openbaring.

Je hoeft geen Grieks of Hebreeuws te kennen om te begrijpen dat Paulus in al zijn brieven één en hetzelfde Evangelie predikt. Wat we nodig hebben is God op Zijn Woord geloven en luisteren naar wat Christus ons wil vertellen in de brieven van Paulus.

Paulus onderwees, in al zijn brieven, aan dezelfde groep mensen, Joden en Heidenen, dat de Heilige Geest hen tot één lichaam doopte, de Gemeente, het Lichaam van Christus, 1Kor.12:13:

"Want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken,.....".

"En ik ging op door een openbaring, en stelde hun het Evangelie voor, dat ik predik onder de heidenen,.....".

Paulus predikte het Evangelie onder de heidenen, geen evangeliën. Hij was door de Heer uitgekozen: "...om te betuigen het Evangelie der genade Gods" (Hand.20:24).

De gaven in de "bedeling van Gods genade"

Vanaf het begin zegt Paulus dat hij was: "....afgezonderd tot het Evangelie van God" (Rom.1:1).

Zie ook Rom.15:16 (Evangelie van God), 19 (Evangelie van Christus),29 (Evangelie van Christus) en hij noemt dat Evangelie "Mijn Evangelie" in Rom.16:25.

Dus verschillende namen voor dezelfde prediking: "de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest" (Rom.16:25).

Paulus vertelt ons zelf dat hij was "afgezonderd tot het Evangelie van God", afgezonderd van het Evangelie waarvan Gods profeten spraken in de Heilige Geschriften. "Van Zijn Zoon, Die geworden is uit het zaad van David, naar het vlees" (Rom.1:3).

Dit Evangelie van God verklaart dat Christus de Zoon van God is en ook de opstanding uit de doden; dat is de reden waarom Christus hem afzonderde. Dit is waarom hij heeft: ".....ontvangen genade en het apostelschap, tot gehoorzaamheid des geloofs, onder al de heidenen, voor Zijn Naam". (Rom.1:5).

Paulus werd dus van het ene Evangelie van God afgezonderd om een ander Evangelie van God te prediken, en dat Evangelie is in al zijn brieven hetzelfde.

Mijn Evangelie

"Houd in gedachtenis, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt; Welke is uit het zaad van David, naar Mijn Evangelie" (2Tim.2:8).

Terwijl Paulus aan Timotheüs zegt dat hij in gedachtenis moet houden dat Jezus Christus uit het zaad van David is, predikt en leert Paulus waarheden die de opgestane Christus, vanuit de hemel, aan hem openbaarde in verschillende openbaringen.

Dus of we nu de woorden van Christus, door Paulus, lezen in de brief aan de Romeinen of de woorden van Christus, door Paulus, in Filémon, steeds spreken ze van hetzelfde "mijn Evangelie" - "het Evangelie van God" – "het Evangelie uwer zaligheid" – "Het Evangelie van de gezegende God" etc.

".....het Evangelie van Zijn Zoon....." (Rom.1:9).

".....Want ik schaam mij het Evangelie van Christus niet,....." (Rom.1:16).

".....het Evangelie van Christus" (1Kor.9:12).

".....het Evangelie van Christus....." (2Kor.2:12).

".....het Evangelie der heerlijkheid van Christus....." (2Kor.4:4).

".....het Evangelie van Christus....." (Gal.1:7).

".....het Evangelie van Christus....." (Fil.1:27).

".....het Evangelie van Christus....." (1Thess.3:2).

".....het Evangelie van onze Heere Jezus Christus....." (2Thess.1:8).

Het belangrijkste is om steeds maar weer te zeggen dat, terwijl Paulus verschillende benamingen noemt, hij Christus slechts op één manier predikt: "naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest" (Rom.16:25).

De gaven in de "bedeling van Gods genade"

We kunnen alles aangaande dit Evangelie vinden in:

".....de profetische Schriften....." (Rom.16:25).

"In de dag wanneer God.....naar mijn Evangelie" (Rom.2:16).

".....het Evangelie Gods....." (2Kor.11:7).

".....het Evangelie der voorhuid.....het Evangelie der besnijdenis" (Gal.2:7).

".....het Evangelie uwer zaligheid....." (Ef.1:13).

".....het Evangelie des vredes" (Ef.6:15).

".....de verborgenheid van het Evangelie....." (Ef.6:19).

".....de waarheid des Evangelies" (Kol.1:5).

".....de hoop van het Evangelie....." (Kol.1:23).

".....het Evangelie van God....." (1Thess.2:2).

".....het Evangelie der heerlijkheid van de zalige God" (1Tim.1:11).

Paulus en tekenen

Handelingen 14: 1 t/m 4:

"En het geschiedde te Ikónium, dat zij te zamen gingen in de synagoge der Joden, en alzo spraken, dat een grote menigte, beiden van Joden en Grieken, geloofde. Maar de Joden, die ongehoorzaam waren, verwekten en verbitterden de zielen der heidenen tegen de broeders. Zij verkeerden dan aldaar een lange tijd, vrijmoedig sprekende in de Heere, Die getuigenis gaf aan het Woord Zijner genade, en gaf, dat tekenen en wonderen geschiedden door hun handen. En de menigte der stad werd verdeeld, en sommigen waren met de Joden, en sommigen met de apostelen".

We zagen dat de brieven van Paulus slechts één Evangelie bevatten. Het is eveneens belangrijk het tijdelijk karakter te begrijpen van de tekenen die Paulus verrichtte. Ik schrijf "tijdelijk" omdat heden, onder de bedeling der genade Gods, Paulus de laatste apostel is en Gods Woord vervuld is en er zodoende geen apostolische tekenen of geestelijke gaven meer zijn.

Als we spreken over de term "tekenen" moeten we altijd onderscheid maken tussen de tekenen van het koninkrijks Evangelie (Mark.16:17) en de merktekenen van Paulus als de apostel van de Heidenen (2Kor.12:12).

De gaven in de "bedeling van Gods genade"

Getuigenis aan het woord van Zijn genade

We lezen dat in Ikonium dat zij te zamen gingen in de synagoge der Joden. Let op dat dit ongelovige Joden zijn die deel uitmaken van de Joodse religie. In dit stadium heeft God Israël, als natie, reeds aan de kant gezet. De prediking hier is over de genade van God en niet over het aardse koninkrijk.

Zoals we lezen waren de tekenen: "een getuigenis aan het Woord Zijner genade", voor beide, Jood en Heiden.

"Zij verkeerden dan aldaar een lange tijd, vrijmoedig sprekende in de Heere, Die getuigenis gaf aan het Woord Zijner genade, en gaf, dat tekenen en wonderen geschiedden door hun handen" (Hand.14:3).

Merk op dat er verschil is tussen het getuigenis, door tekenen en wonderen, aan het Woord Zijner genade, die de Heer gaf door hun handen, en hetgeen we lezen in de brief aan de Hebreëen:

"God bovendien mede getuigende door tekenen, en wonderen, en menigerlei krachten en bedelingen van de Heilige Geest, naar Zijn wil" (Hebr.2:4).

Ik wil opnieuw benadrukken dat:

In de prediking van Paulus, onder de bedeling der Genade, de tekenen een "getuigenis zijn aan het Woord Zijner genade", voor zowel Jood als Heiden.

Het getuigenis "door tekenen en wonderen", volgens Hebr.2:4 zijn een deel van Gods aardse doel en niet van de Gemeente, het Lichaam van Christus.

Tekenen en wonderen onder de Heidenen

"En heel de menigte zweeg stil, en zij hoorden Bárnabas en Paulus verhalen, wat grote tekenen en wonderen God door hen onder de heidenen gedaan had" (Hand.15:12).

Deze tekenen en wonderen waren niet alleen voor de Joden. Het was "onder de Heidenen" dat God deze tekenen en wonderen gebruikte. Niet omdat het een overgangperiode was maar omdat het naar Gods wil was als een teken betreffende een nieuwe apostel. Paulus predikte hen Genade toen God nog steeds tekenen en wonderen gebruikte. Zie ook hetgeen Petrus daarover zegt:

"Maar wij geloven, door de genade van de Heere Jezus Christus, zalig te worden, op zulke wijze als ook zij" (Hand.15:12).

Maar God deed meer, speciale, tekenen en wonderen door de handen van Paulus.

"En door Paulus werd in de nacht een gezicht gezien....." (Hand.16:9). "....en zeide tot de geest: Ik gebied u in de Naam van Jezus Christus, dat gij van haar uitgaat. En hij ging uit op dat zelfde uur". (Hand.16:18). ".....en terstond werden al de deuren geopend, en de banden van allen werden los" (Hand.16:26).

De gaven in de "bedeling van Gods genade"

"En toen Paulus hun de handen opgelegd had, kwam de Heilige Geest op hen, en zij spraken met vreemde talen, en profeteerden" (Hand.19:6).

"En God deed ongewone krachten door de handen van Paulus" (Hand.19:11).

"Want deze zelfde nacht heeft bij mij gestaan een engel Gods, Wiens ik ben, Welke ook ik dien" (Hand.27:23).

"Maar hij schudde het beest af in het vuur, en leed niets kwaads" (Hand.28:5).

Geachte lezer, alles wat ik kan zeggen is dat God ook tekenen en wonderen gebruikte gedurende de tijd dat Paulus Christus predikte naar de openbaring der verborgenheid.

De Gemeente en de geestelijke gaven

1 Korinthiërs 12

"En van de geestelijke gaven, broeders, wil ik niet, dat gij onwetende zijt" (1Kor.12:1).

Geestelijke gaven onder de bedeling der genade Gods? Ja! Het was iets nieuws dat ze niet wisten. Het is een deel van de openbaring der verborgenheid, niet vanwege Israël of de Joden, maar vanwege Gods wil en voornemens.

Daarom zegt Paulus "...wil ik niet, dat gij onwetende zijt". U ziet dat Paulus deze uitdrukking veelvuldig gebruikt omdat deze waarheid deel was van de openbaring van de verborgenheid, het was voorheen niet bekend.

Als we dus niet het speciale Evangelie begrijpen dat Christus aan Paulus gaf, dan zijn we onwetende van de volgende waarheden:

"Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend is (opdat gij niet wijs zijt bij uzelf), dat de verharding voor een deel over Israël gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn" (Rom.11:25).

"En ik wil niet, broeders, dat gij onwetende zijt, dat onze vaders allen onder de wolk waren, en allen door de zee doorgedaan zijn" (1Kor.10:1).

"Doch, broeders, ik wil niet, dat gij onwetende zijt van hen, die ontslapen zijn, opdat gij niet bedroefd zijt, zoals de anderen, die geen hoop hebben" (1Thess.4:13).

Paulus schrijft aan de broeders. Dezen zijn leden van de Gemeente, het Lichaam van Christus. Zoals we zeiden ontving Paulus één Evangelie van de opgestane Heer. De genoemde broeders zijn, zoals het geschreven staat, Joden en Heidenen: "Want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; wij zijn allen tot één Geest gedrenkt" (1Kor.12:13).

De gaven in de "bedeling van Gods genade"

Die broeders, zoals u en ik, moeten nu het verschil weten tussen de tekenen van het aardse koninkrijk (Mark.16:16-18) en de geestelijke gaven die God rechtstreeks heeft gegeven aan de Gemeente, het Lichaam van Christus. Wanneer ik schrijf "rechtstreeks" bedoel ik dat als een deel van de prediking van Jezus Christus naar de openbaring der verborgenheid en niet vanwege Israël of de Joden.

Jezus de Heere te zijn, dan door de Heilige Geest

"Gij weet, dat gij heidenen waart, tot de stomme afgoden heengetrokken, naardat gij geleid werdt. Daarom maak ik u bekend, dat niemand, die door de Geest Gods spreekt, Jezus een vervloeking noemt; en niemand kan zeggen, Jezus de Heere te zijn, dan door de Heilige Geest" (1Kor.12:2 en 3).

"Daarom maak ik u bekend" – De geestelijke gaven, waarover Paulus gaat spreken, zijn bedoeld voor de gemeentelijke samenkomst. De geestelijke gaven waren aanwezig gedurende de tijd dat Gods Woord nog niet compleet was. Dit was de wijze waarop God Zijn wil bekend maakte door de Geest.

Daarom was het eerste dat ze moesten begrijpen dat je alleen "JEZUS IS HEER" kon zeggen als de Geest van God in je woonde en dat je alleen dan, volgens 1Kor.12:13, lid van de Gemeente bent welke is het Lichaam van Christus.

Gedenk dat, ook in de dagen van Paulus, er mensen waren die hem alleen volgden om de wonderen. Kijk alstublieft om u heen hoeveel charismatische mensen alleen spreken van Jezus, Jezus en niet Zijn titel "Heer" gebruiken.

Ik zeg niet dat dat altijd het geval is maar in veel gevallen kunnen niet al degene die zeggen "Jezus heeft me genezen", ook zeggen Jezus is Heer/God, Hij stierf voor mijn zonden, Hij stond op uit de dood voor mijn rechtvaardigmaking.

"Namelijk, indien gij met uw mond zult belijden de Heere Jezus, en met uw hart geloven, dat God Hem uit de doden opgewekt heeft, zo zult gij zalig worden" (Rom.10:9).

Dit vers lezende zullen we begrijpen dat, door alle eeuwen heen, er mensen zijn geweest (zonder Gods Geest) die de Naam van de Heer misbruikten voor hun eigen doeleinden.

"En sommigen van de omzwerende Joden, zijnde duivel bezweerders, hebben zich onderwonden (waagden) de Naam van de Heere Jezus te noemen over hen, die boze geesten hadden, zeggende: Wij bezweren u bij Jezus, Die Paulus predikt!" (Hand.19:13).

Zelfs vandaag zijn er veel zogenaamde christelijke groeperingen die de naam Jezus Christus aanbevelen maar die niet leren, of geloven, dat Hij God is.

Opnieuw: Alvorens we gaan spreken over de geestelijke gaven voor de Gemeente, het Lichaam van Christus, moeten we niet vergeten:

"niemand kan zeggen, Jezus de Heere te zijn, dan door de Heilige Geest". "Gij weet dat gij heidenen waart, tot de stomme afgoden heengetrokken.....".

Paulus schrijft de brief aan de Korintiërs aan Joden en Heidenen in één lichaam. De Joden uit de synagoge kwamen uit de Joodse religie terwijl de Heidenen van het aanbidden van de stomme afgoden kwamen.

De gaven in de “bedeling van Gods genade”

“Stomme afgoden” = afgoderij, valse aanbidding door middel van logica, wetenschap, persoonlijke ondervinding.

“Verzamelt u, en komt, treedt hiertoe samen, gij, die van de heidenen ontkomen zijt! Zij weten niets, die hun houten gesneden beelden dragen, en een god aanbidden, die niet verlossen kan” (Jesaja 45:20).

“Dat dan niemand u overheerse naar zijn wil in nederigheid en dienst der engelen, intredende in hetgeen hij niet gezien heeft, tevergeefs opgeblazen zijnde door het verstand zijns vleses; En het Hoofd niet behoudende, uit hetwelk het gehele lichaam, door de samenvoegselen en samenbindingen voorzien en samengevoegd zijnde, opwast met goddelijke wasdom” (Kol.2:18 en 19).

U ziet dat dit slechts een voorbeeld is van wat voor soort geest er werkte achter deze Romeinse/Griekse Heidenen, die nu Paulus hoorden prediken en het Evangelie geloofden. “niemand kan zeggen Jezus de Heere te zijn, dan door de Heilige Geest”

Verscheidenheid der gaven

God gaf de Gemeente, het Lichaam van Christus, “verscheidenheid der gaven”, “verscheidenheid der bedieningen”, en “verscheidenheid der werkingen”. We spreken hier niet over de werking van de Heilige Geest tijdens de Pinksterdag, maar over het werk van de Geest gedurende de bedeling der genade Gods.

“En er is verscheidenheid der gaven, doch het is dezelfde Geest; En er is verscheidenheid der bedieningen, en het is dezelfde Heere; En er is verscheidenheid der werkingen, doch het is dezelfde God, Die alles in allen werkt. Maar aan een ieder wordt de openbaring des Geestes gegeven tot hetgeen nuttig is” (1Kor.12:4 t/m 7).

Hetgeen we hier hebben zijn speciale gaven rechtstreeks gegeven aan de gemeente als deel van de openbaring der verborgenheid. Niet vanwege Israël, en niet omdat de Joden dat wilden maar het is: “God Die alles in allen werkt”. De Geest heeft het gegeven als speciale assistentie aan de Gemeente.

Verscheidenheid der gaven
Verscheidenheid der bedieningen
Verscheidenheid der werkingen

Gaven – bedieningen – werkingen

Dit was de wijze waarop God de openbaring der verborgenheid verspreidde gedurende de periode dat het Woord nog niet compleet was. Het “kompleet zijn” van Gods Woord was het moment dat Paulus de laatste openbaring, aangaande de Gemeente, gekregen had en zijn laatste brief geschreven was. Paulus schrijft hier ook over:

“Maar aan een ieder wordt de openbaring des Geestes gegeven tot hetgeen nuttig is”

Dit is een zeer belangrijke waarheid. We spreken hier over “de openbaring des Geestes”. Als de Gemeente vergaderde en ze deze “gaven – bedieningen – werkingen” praktiseerden werd de Geest van God

De gaven in de "bedeling van Gods genade"

geopenbaard. Het was geen menselijke aangelegenheid. Het was geen openbaring door één man maar "aan een iedertot hetgeen nuttig is".

Als we heden ten dage de Gemeente het Woord der waarheid onderwijzen kunnen we niet zeggen dat dat de openbaring des Geestes is.

Als alle de zogenaamde pastors/leraren zouden werken onder de openbaring des Geestes zouden ze allen weten en begrijpen wat Christus, vanaf het begin, heeft geopenbaard door Paulus. Maar dat is niet het geval, we hebben heden alleen het geschreven Woord van God en mensen die bekwaam zijn om te leren en die niet altijd al de waarheid weten hetgeen Christus aan Paulus heeft gegeven.

"Want deze wordt door de Geest gegeven het woord der wijsheid, en een ander het woord der kennis, door dezelfde Geest; En een ander het geloof, door dezelfde Geest; en een ander de gaven der gezondmakingen, door dezelfde Geest; En een ander de werkingen der krachten; en een ander profetie; en een ander onderscheidingen der geesten; en een ander menigerlei talen; en een ander uitlegging der talen. Doch al deze dingen werkt één en dezelfde Geest, delende aan een ieder, gelijk Hij wil" (1Kor.12:8 t/m 11).

1Korinthiërs 12:1 - 13	Romeinen 12:5-8	Efeziërs 4:11
Woord van wijsheid	Profetie	Apostelen
Woord van kennis	Bediening	Profeten
Geloof door dezelfde Geest	Onderwijzen	Evangelisten
Gaven der gezondmaking	vermaningen	Herders en leraars
Werkingen der krachten		
Profetie		
Onderscheidingen der geesten		
Menigerlei talen		
Uitlegging der talen		

Ziet u, toen deze heiligen bijeen kwamen was dat geheel anders dan nu het geval is. Welke traditie volgt u? Gaat u iedere zondagmorgen naar de samenkomst en zegt dat de aanbidding begint om 10.30? Misschien heeft u een schriftlezing, misschien enige aankondigingen, zingen, en daarna houdt de voorganger zijn preek. Velen volgen deze traditionele wijze; maar dat is niet wat Paulus ons leert in 1Kor.12.

Doch al deze dingen werkt één en dezelfde Geest, delende aan een ieder, gelijk Hij wil"

Ziet u, als zij samen kwamen dan was dat een werkzaamheid van de menigte. Zij hadden elkander nodig om de openbaring des Geestes te verkrijgen. Het was ver verwijderd van hetgeen we heden ten dage vaak zien, namelijk dat nu op vele plaatsen de mensen hun voorgangers of hun religieuze leiders vereren.

De woorden van een leraar, in een lokale gemeente, zijn niet de "openbaring des Geestes".

De gaven in de "bedeling van Gods genade"

Door één Geest

"Want gelijk het lichaam één is, en vele leden heeft, en al de leden van dit éne lichaam, vele zijnde, maar één lichaam zijn, alzo ook Christus. Want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot één Geest gedrenkt" (1Kor.12:12 en 13).

Het is belangrijk om te begrijpen dat Paulus hier schrijft over de werking van de Geest onder de bedeling der Genade. Dezelfde Geest, die Joden en Heidenen doopt in het lichaam van Christus, werkte deze gaven in de Gemeente.

Hetgeen dat volmaakt is

De vraag die sommigen zullen stellen is: "Wanneer kwam hier een einde aan"? Ik bedoel de gaven die Christus aan de Gemeente, het lichaam van Christus, gaf. Zoals ik alreeds zei, deze gaven maken deel uit van de openbaring der verborgenheid en waren geen gevolg van de prediking van het koninkrijk.

Het antwoord is "Hetgeen dat volmaakt is, is gekomen". De charismatische theologie leert dat Christus dat "volmaakte" is. Dat zou dus betekenen dat deze gaven in werking zouden zijn zolang Christus nog niet is terug gekomen. "Hetgeen dat volmaakt is, is gekomen" is het vervullen van het Woord van God.

"Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods" (Kol.1:25).

"Want wij kennen ten dele, en wij profeteren ten dele; Doch wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten dele is, teniet gedaan worden" (1Kor.13:9 en 10).

Dus wanneer is het Woord van God, voor de Gemeente, vervuld? Het antwoord is dat dat was nadat Paulus zijn laatste brief schreef.

"Te roemen is mij waarlijk niet nuttig; want ik zal komen tot gezichten en openbaringen des Heeren" (2Kor.12:1).

"Gezichten en openbaringen"- De brieven van Paulus, Romeinen t/m Filémon bevatten die openbaringen en toen dat afgelopen was, was het Woord van God vervuld. Paulus schreef die brieven niet zomaar, het was volgens "gezichten en openbaringen". Het was Christus die hem alles bekend maakte.

Ook is het gedurende die tijd dat God de gaven gaf aan de Gemeente, het Lichaam van Christus.

De gaven in de "bedeling van Gods genade"

Tot de volmaking der heiligen

"En Dezelfde heeft gegeven sommigen tot apostelen, sommigen tot profeten, en sommigen tot evangelisten, en sommigen tot herders en leraars; Tot de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouw van het lichaam van Christus; Totdat wij allen zullen komen tot de enigheid des geloofs en der kennis van de Zoon Gods, tot een volkomen man, tot de maat van de grootte der volheid van Christus" (Ef.4:11 t/m 13).

Apostelen – profeten – evangelisten – herders en leraars

Waarom gaf God de Gemeente deze gaven? En doet Hij dat nog steeds? Nee, er zijn heden geen apostelen en profeten meer, maar ook geen evangelisten, herders en leraars. Natuurlijk heeft iedere religieuze organisatie zijn eigen herders en leraars aangesteld. Velen gebruiken deze titels graag maar de Schrift zegt dat God dezen gaf voor een speciaal doel in een bepaalde periode, namelijk gedurende het leven van Paulus. Paulus was de laatste Apostel en de laatste door God aangestelde leraar.

"waartoe ik gesteld ben een prediker en apostel (ik zeg de waarheid in Christus, ik lieg niet), een leraar der heidenen, in geloof en waarheid" (1Tim.2:7).

De periode, waarin Paulus het Woord van God vervulde, is dezelfde periode dat God de gaven, zoals we lezen in 1Kor.12:1-13 of Ef.4:8-13, aan de Gemeente gaf.

De volmaakte mens Gods

We komen nu aan het einde van onze studie. We hebben het verschil geleerd tussen de tekenen van het koninkrijk, de tekenen van een apostel en de gaven aan de Gemeente. We zagen dat God aan de Gemeente gaf: Apostelen – profeten – evangelisten – herders en leraars.

Nu is het de vraag wie ons gaat onderwijzen terwijl er geen mensen onder ons zijn met genoemde gaven.

Het antwoord is:

"Gij dan, mijn zoon, wordt gesterkt in de genade, die in Christus Jezus is; En hetgeen gij van mij gehoord hebt onder vele getuigen, betrouw dat aan getrouwe mensen, die bekwaam zullen zijn om ook anderen te leren" (2Tim.2:1 en 2).

"Dit is een getrouw woord: zo iemand tot het ambt van een opziener lust heeft, die begeert een voortreffelijk werk. Een opziener dan moet onberispelijk zijn, de man van één vrouw, wakker, matig, eerbaar, gaarne herbergende, bekwaam om te leren" (1Tim.3:1 en 2).

U ziet, dat, vanaf het moment dat Paulus het Woord van God vervulde, tot in onze dagen, we afhankelijk zijn van mannen Gods die bekwaam zijn om te leren. Dit is niet volgens een universitaire opleiding of de bijbelschool, maar door het leren van de dingen die Christus aan Paulus gaf, voor de Gemeente. De mannen die nu leren hebben geen van de genoemde gaven omdat God ze heden niet meer geeft. Het is nu de Heilige Geest, werkende door het geschreven Woord van God en het Evangelie der Genade, die ons de kracht en het licht geeft en zelfs dan weten we niet alles.

De gaven in de "bedeling van Gods genade"

"Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot weerlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is" (2Tim.3:16).

Toen Paulus dit schreef zei hij dat hetgeen God aan hem geopenbaard had, door inspiratie is. De brieven van Paulus zijn nu het gereedschap door wie de man Gods volmaakt kan worden. Door de brieven van Paulus kunnen we het volledige beeld verkrijgen aangaande "leer"- "weerlegging"- "verbetering"- "onderwijzing" in de rechtvaardigheid.

Als u dus niet over het complete beeld beschikt komt dat omdat iemand probeert u te weerhouden van de prediking van Jezus Christus naar de openbaring der verborgenheid.

Een ieder mens volmaakt stellen in Christus Jezus

"Hem verkondigen wij, vermanende een ieder mens, en lerende een ieder mens in alle wijsheid, opdat wij een ieder mens volmaakt zouden stellen in Christus Jezus" (Kol.1:28).

"U groet Epafros, die uit de uwen is, een dienstknecht van Christus, te allen tijde strijdende voor u in de gebeden, opdat gij staan moogt volmaakt en volkomen in al de wil van God" (Kol.4:12).

Ben ik nu volmaakt omdat ik weet Woord recht te snijden? Nee! Het Woord is volmaakt. Paulus vervulde alreeds het Woord van God. De brieven van Paulus zijn volmaakt en zijn de complete openbaring die Christus aan de Gemeente heeft gegeven. In het begin had Paulus mensen die hij uit kon zenden naar de Gemeenten om ze te onderwijzen, maar later had hij dergelijke mensen niet meer.

"...opdat gij staan moogt volmaakt en volkomen in al de wil van God". Om in een situatie te zijn die we altijd nodig hebben: ".....getrouwe mensen, die bekwaam zullen zijn om ook anderen te leren". 2Timotheüs 2:2.